

La Llobeta

Aiguafreda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: C. de la Llobeta, 24

Coordenades:

Latitud: 41.77721
Longitud: 2.24985
UTM Est (X): 437658
UTM Nord (Y): 4625312

Classificació

Número de fitxa 08014 - 29
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA 28338 / IPEC 899955
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 7855004DG3275N0001AY
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn- Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dc., 12/12/2012 - 01:00

Descripció

La Llobeta és una masia d'origen medieval que va ser ampliada i reformada durant el segle XIX. En aquest moment, es van construir nous cossos i es va consolidar la façana actual, tot modificant algunes de les obertures, la coberta i el coronament. Es compon de dos volums perpendiculars que es tanquen formant un pati frontal. El principal és de planta rectangular i s'estructura en tres crugies. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. El frontis es compon segons tres eixos d'obertures, d'arc pla de pedra carejada, excepte el portal d'arc de mig punt. La part de llevant presenta una alçada inferior i una finestra de factura antiga, així com una part semisoterrada. Sobre el primer pis hi ha pintat un rellotge de sol ovalat. Com a capcim de la façana, es va construir un capcer escalonat. A la façana de ponent s'hi adossa un petit cos porxat a la planta baixa i amb terrassa superior, a la qual s'hi pot accedir a través d'una escala exterior adossada en paral·lel a la façana. Les obertures del pis són d'arc pla arrebossat i estan decorades amb guardapols. El segon volum està orientat a ponent i és de planta rectangular. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. Les obertures de la planta baixa són d'arc pla arrebossat i la resta són d'arc escarser emmarcades amb una motllura. Està coronada per un petit capcer semicircular. A les façanes de migdia i llevant hi ha adossats sengles porxos amb terrasses superiors. El tractament exterior dels murs d'ambdós volums és arrebossat i pintat. Davant la casa hi ha l'era, sostinguda per un mur de contenció, i al costat de tramuntana hi ha un antic cobert.

Història

Segons Fortià Solà, el mas Llobeta està documentat des del segle XIII. Estava sota el domini directe dels senyors d'Aiguafreda, als quals pagaven nombrosos tributs, entre els quals hi havia el que l'eximia de moldre als molins de la quadra. L'any 1450, Antoni Llobeta i els principals caps dels masos d'Aiguafreda, van crear un censal per redimir els mals usos en favor de Pere Llobeta. En el llibre de la Baronia d'Aiguafreda, hi consta un cens de l'any 1403 amb la Guillermina Llobeta. En el fogatge de l'any 1497 hi figura "en Lobeta" i en el de 1553 hi consta la vídua Margarida Lobera. Durant el segle XVII, consta que l'hereu del mas tenia una peça de terra al veïnat de Vilapedrosa que, com el seu mas, estaven sota el domini directe dels senyors d'Aiguafreda. Tant en el cens de 1835 com en l'amirallament de l'any 1851, hi consta Ramon Pi com a propietari del mas, senyalat amb el número 15. Entre finals del segle XIX i principi del segle XX el propietari Josep Pi i Buxó va començar a construir una colònia d'estiueig a l'entorn del mas. Segons un testimoni gràfic de principi del segle XX, la casa del costat tenia l'any "1897" inscrit al capcer.

Bibliografia

IGLÉSIES, J. (1991). El fogatge de 1497. Estudi i transcripció. Barcelona: Fundació Salvador Vives i Casajuana, Rafael Dalmau Editor.

IGLÉSIES, J. (1981) El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Barcelona: Fundació. Salvador Vives i Casajuana, Rafael Dalmau Editor.

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Aiguafreda (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

SOLÀ, F. (1983). Aiguafreda. Temes Aiguafredencs I. Barcelona: Editorial Humanitas.

SOLDEVILA, J. (dir.) (1998). Aiguafreda: 1100 anys d'història. Aiguafreda: Ajuntament d'Aiguafreda.

